

[Anne-Marie Meldgaard]

På længere sigt er det dog afgørende for den optimale miljøeffekt, at også erhvervslivet i større udstrækning omfattes af miljø- og energifgifter. En gradvis indførelse af disse afgifter kan også være med til at betale for oprensning efter fortidens synder, og midlerne kan tilbageføres til erhvervslivet til miljøinvesteringer. Herved kan indsatsen over for miljøet yderligere målrettes og erhvervsbelastningen neutraliseres.

I medierne har den helt store debat om regeringens udspil kørt på, hvem der vinder, og hvem der taber ved en gennemførelse af en skattereform. Fordelingsvirkningen af skatteomlægningen er afpasset, så næsten alle familier vil komme ud af reformen med et øget rådighedsbeløb. Balancen mellem boligejere og lejere er sikret, så ejere og lejere med samme indkomst opnår stort set samme fremgang i rådighedsbeløb. Pensionistfamilier opnår fremgang i rådighedsbeløbet fra 1,3 til 3,5 pct. i 1994 og 2,5 til 7 pct. i 1998. Stigningen er størst for gifte pensionister. Netop de svageste grupper er der altså taget hånd om.

Lad mig nævne børnefamilierne. Børnefamilieydelsen sættes op med 200 kr. om året stigende til 1.000 kr. pr. barn, når skattereformen er fuldt gennemført i 1998. Det er et tydeligt eksempel på, at der er taget sociale hensyn, og vi taler om beløbsstørrelser, der langt overstiger belastningen af grønne afgifter.

Men der er ikke fra regeringens side lagt skjul på, at der er grupper, der vil komme til at tabe og få mindre til rådighed. Det er statistisk meget spredt, men der kan være tale om unge hjemmeboende og andre med meget lave indkomster uden en egentlig selvstændig husstand, som ikke belastes synderligt af grønne afgifter, og typisk taler vi om meget små beløb – fra 50 til 100 kr.

Endelig er der selvfølgelig spekulanterne, som får mindre til rådighed. Men det er god socialdemokratisk politik, at det bliver sværere for dem, der vil hente sig hurtige gevinster gennem spekulationer. Det er stadig væk værd at huske, at 9/10 af skatteyderne vil være vindere allerede fra 1994. Det skyldes først og fremmest den beskedne underfinansiering i starten, og det er et billede, der ikke ændres afgørende i 1998, for et tid tid er der mere end 10 mia. kr. fra kvælning af skattefiduser og beskatning af arbejdsfri indtægter til fordeling mellem alle

os andre. Vi er i Socialdemokratiet meget indstillet på under udvalgsarbejdet at få afdækket alle hjørner ved fordelingsvirkningerne. Og viser det sig, at der mod forventning er svagheder i forslagene, må de rettes.

Socialdemokratiet er jo i princippet modstander af ufinansierede skattelettelser, men den katastrofale udvikling i arbejdsløsheden gør, at tiden nu er inde til noget nyt. Vi tror principielt ikke, at underfinansiering i sig selv skaber stor dynamik og mange nye arbejdspladser, men skal ses i sammenhæng med den samlede indsats for at fjerne depressionen og komme ud af den situation, der ellers ser ud til at give os et rædselsfuldt stort antal arbejdsløse – ja, op mod 365.000 til næste år. Den midlertidige underfinansiering af skattereformen på 4,6 mia. kr. er med andre ord en del af den samlede finanspolitiske lettelse, som regeringen foreslår med henblik på hurtigere at få knækket arbejdsløhedskurven.

Danmark har brug for at få gang i hjulene. Der er tale om en af de største omlægninger af den økonomiske politik i mange år. Alt i alt betyder det, at indkomstskatteprocenterne kommer til at ligge mellem 38 og 58 mod i dag 52 og 68. Resultatet vil være, at de danske marginalskatter for lav- og mellemindkomstgrupperne vil ligge under en række af de lande, vi normalt sammenligner os med.

Jeg vil understrege til sidst, at Socialdemokratiet har vilje til saglig forhandling og vil vise hensyn til konstruktive forslag og indvendinger fra oppositionen og fra interesseorganisationerne. Men allervigtigst er det at fastholde økonomi og sammenhæng i skattereformen. Imidlertid er det nu i de kommende uger, inden Folketinget tager på ferie, at reformen skal vedtages. Ellers kan den ikke få virkning fra nytår til gavn for det meget store antal danske skatteborgere.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Fru Anne-Marie Meldgaard nævnte i sin indledning, at det var mig, der som skatteminister havde nedsat Personskatteudvalget, havde sammensat det og havde lavet det såkaldte kommissorium. Jeg antager, at fru Anne-Marie Meldgaard derved vil give et indtryk af, at jeg nærmest var bagmand for den reform, som regeringen her lægger frem.